

Csatornázás: fókuszban az ingatlanbekötések

A csatornaprojekt volt a témája a múlt szerdai sajtótájékoztatónak, amelyen Segesdi János alpolgármester nemcsak a beruházás jelen állásáról számolt be, de a jövőbeni tervekről is beszélt. Ezek között szerepel egy olyan, vállalkozók által létrehozható konzorcium is, amely nagybani árat kalkulálna az ingatlanbekötések tervezése, engedélyeztetése és kivitelezése tekintetében. Elképzelhető, hogy önkormányzati segítséggel olyan banki konstrukció is a lakosság rendelkezésére áll majd, amelynek igénybevételével azok is ráköthetik ingatlanjukat a hálózatra, akik önerőből ezt nem tudnák megoldani.

Az Inwatech Kft. által tervezett szennyvíztisztító bővítési és rekonstrukciós munkáinak látványterve

A csatornaprojekt jelen állása volt a témája a múlt szerdai polgármesteri sajtótájékoztatónak. Az Érdet, Tárnokot, Diósdot érintő beruházás Magyarország most futó legnagyobb ilyen jellegű projektje: összesen 442 kilométer gyűjtőhálózat épül ki a helyi bekötésekkel együtt. Segesdi János alpolgármester először a szennyvíztisztítóval kapcsolatos munkálatokról beszélt; hangsúlyozta, hogy a kapacitásbővítés után 140 ezer lakos igényeit tudja kiszolgálni az új rendszer. Ez azt jelenti, hogy nemcsak a társult településen élők, de a gazdaságfejlesztésre szánt övezetek szennyvizét is képes lesz majd befogadni – jegyezte meg az alpolgármester.

– A projekt másik nagy

eleme a hálózat kiépítése. Az erre kiírt közbeszerzési pályázatra a megadott határidőig öt konzorcium ajánlata érkezett be. Ezeket április 28-án bontottuk fel. Az egyik pályázó (a Strabag-MML Kft.) jogorvoslati kérelemmel fordult a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz, a pályázatok értékelése azonban tovább folyik. Amennyiben a döntőbizottság azt állapítja meg, hogy a Strabag alaptalanul támadta meg az eljárást, június elsején sor kerülhet az eredményhirdetésre, és ezt követően át tudjuk adni a munkaterületet – hangsúlyozta Segesdi János.

– Mivel a kivitelezés igen nagy területet érint, két közbeszerzési kiírásra került sor. Az egyik eljárás keretében az Érd-Kelet

és Érd-Nyugat területekre, míg a másik eljárás keretében Diósd és Tárnok településekre fogalmazzák meg a kiírást. Utóbbiak tekintetében módosult az eljárási rend, ugyanis az egyik potenciális pályázó – a közbeszerzési törvény rendelkezéseit igénybe véve – előzetes vitarendezési eljárást kezdeményezett, így a tárnoki és a diódsi hálózatépítéssel kapcsolatos pályamunkák beérkezési határideje május 19-ére tolódott. Reményeink szerint ez a csúszás az átadás kijelölt határidejét nem veszélyezteti – jegyezte meg Segesdi János.

A projekt természetesen nemcsak a szennyvíztisztító bővítéséből és a hálózat kiépítéséből áll, hanem az ingatlanok rácsatlakozásából is – utóbbi

tudvalevőleg az ingatlantulajdonosoknak kell kifizetniük. Segesdi János ezzel kapcsolatban elmondta: az önkormányzat szeretné, ha létrejönne egy olyan társulás, amely nagybani árat kalkulálna az összes ingatlan bekötése – és az ezzel kapcsolatos engedélyeztetés, tervezés – tekintetében.

– Amennyiben ezt meg tudjuk oldani, az érdeiek sokkal jobb áron tudnak majd hozzájutni a szolgáltatáshoz, mintha egyénileg keresnének tervezőt, kivitelezőt. Ez nemcsak a lakosság érdeke, hanem a városé is, hiszen így többen csatlakozhatnak a rendszerhez. Az uniós pályázat elvárása is az egyébként, hogy amint a hálózat elkészül, a lakosság azonnal igénybe is vegye azt, már csak a ráfordítás minél jobb megtérülése miatt is – jegyezte meg az alpolgármester, hozzátéve: amennyiben a tervezőkből, kivitelezőkből álló konzorcium megalakul, a lakók részére akkor sem lesz „kötelező” az ő munkájukat igénybe venni – bárki megoldhatja egyénileg is a rácsatlakozást (valamint az ehhez szükséges terveztetést, engedélyeztetést).

A sajtótájékoztatón elhangzott: elképzelhető, hogy az önkormányzat egy, a lakosság által igénybe vehető banki konstrukció kialakításában is segít majd, hogy azok is ráköthessenek a csatornára, akiknek nem áll rendelkezésükre elegendő készpénz.

Ádám Katalin

(A döntőbizottság közleménye jelen írásunk alatt, az írásban említett konzorcium megalakulásáról szóló beszámoló pedig a következő oldalon olvasható.)

Múltmegőrzés

Az ember eredendő vágya, hogy valamit megőrizzen a saját és családja múltjából. Nem világrengető dolgokat, inkább személyes vonatkozású eseményeket, a mindennapok fontos megnyilatkozásait. Az írásbeliség elterjedésével a levelezés, a naplózás kezdett kibontakozni. Később fontosnak mutatkozott a kisebb és nagyobb közösségekben végbement események feljegyzése. Ezek összegezéséből alakult ki a nemzetek történelme, a történetírás.

A fába, kőbe, az agyagtáblákba húzott rovásírások, a papirusztekercsekre jegyzetelés, a kódexek másolásának korát a Gutenberg-féle forradalom, a könyvnyomtatás váltotta föl. Anélkül, hogy most elemezném a kulturális históriát, és belemennék taglalásba, inkább átugranék a mába, amelyet az elektronika jellemez. A múlt század elejétől magam is tanúja voltam a telefon, a telefonhírmondó, a rádió, továbbá a néma-, a hangos- és a színes film, vagyis a mozi, majd a televízió születésének. Jelenleg használója vagyok a magammal hordott mobiltelefonnak, továbbá tulajdonosa a szövegszerkesztő-számítógépnek s a reá épült világhálónak, amelyet internetként emlegetnek. Ki tagadná, hogy ez az utóbbi találmány teszi lehetővé a világérsekek közötti gyors és egyre szorosabb kapcsolatot.

A felsorolt, immár életünket befolyásoló találmányok a népiszkolai tanintézményekbe is bevonultak, ha nem is egyenlő mértékben és elosztásban. De hát minden kezdet nehéz. Most

A szerkesztő jegyzete

Mi éri meg?

Valószínűleg bennünk, a magyarok nemzeti alkatában – ha van ilyen – létezik egy elem, amely a velünk történő eseményeket, életünk körülményeit képes derüvel megjeleníteni, szemléltetni. Szándékosan nem írom azt, hogy viccé formálni, mert nem viccekről van itt szó, még ha egyik-másik kis történet igazolni is próbálja a ránk húzott „legvidámabb barakk” minősítést. A mi igazi, magyaros történetkéink nem viccek a szó hagyományos, bohóckodós értelmében, mert általában hordoznak valamilyen mögöttes, többnyire szellemes megfogalmazásba csomagolt, de mégiscsak komoly mondanivalót. Egy feltehetően sokak által ismert példa: két ember beszélget – jóval a rendszerváltoztatás előtt – a Parlament parkolójánál, nézik az ott álló autót, és az egyik megkérdezi a másiktól: maga szerint melyik itt a legjobb autó? A másik gondolkodás nélkül rávágja: a Moszkvics. A kérdező meghökken: a Moszkvics? Hogy mondhat ilyet? Maga nem ismeri az autót! Mire a válasz: az autótak ismerem, magát nem ismerem...

Ezeknek a mosolygató vagy legalábbis annak szánt anekdotáknak jelentős és úgy tűnik, egyre nagyobb hányada a pénzről szól. Kezdve talán a Puskás Ferencnek tulajdonított „Kis pénz kis foci, nagy pénz nagy foci” mondástól Hofi Géza „Tud úszni? És ha megfizetem?” fordulatán át napjaink néhány, már-már aforizmává nemesedett kitételéig. Talán elegendő azt a kétrészes bölcsekedést idéznem, amelynek első fele így hangzik: „A pénz nem boldogít...” – ez így önmagában lehet igaz is –, de gyorsan hozzá kell tennem a másik felét is, miszerint „de pénz nélkül nehéz boldogulni”.

Ugyanis itt tartunk, orszá-

gosan is, helyi szinten is, meg többnyire odahaza is, és ez már nem is annyira vicces. Kevés pénzünk van. Keressük a megoldásokat kicsiben – halasztunk vásárlásokat, szakember helyett magunk javítunk csöpögő csapot és zárlatos lámpát – és nagyban. Kézenfekvő módszerként immár nemcsak a közgazdászok szokászatában kért helyet magának a „megszorítás” fogalma, hanem odahaza is. Ez az, amit mindenhol igyekszünk elkerülni, ehhez szükségesek az okos számítások, olykor érdekeket sértő javaslatok olyan kényes területeken is, mint például a szociálpolitika, az egészségügyi ellátás vagy éppen az oktatás. Magától értetődően jelenik meg ilyenkor az értelmes gondolkodás helyett a politikai célokat sem nélkülöző harsány demagógia, például ez utóbbi területen: „Pénzelvonás és személyi bosszúk terepe lett az ifjúság nevelése!” A megoldandó feladatokkal ilyen primitív szinten aligha érdemes foglalkozni – fontos azonban észrevenni, mert ez a veszélyesebb, hogy a gondolkodásba, az egyéni és a közgondolkodásba hogyan férkőzik be egyre jobban az anyagiasság. Hogy az egyes döntések meghozatalakor egyre gyakrabban az az első kérdés: megéri? Megéri-e például természetvédelemmel foglalkozni, tanösvényt építeni, szemetet, hulladékot összegyűjteni a közterületeken? Szabad-e „forintosítva”, „mit hoz a konyhára” alapon szemlélni városközpont kialakítását, környezetszépítést, kultúrát, művészetet, sportot – és egyáltalán: az emberek jó érzését?

Megéri?

[Handwritten signature]

Közlemény

Megtámadták a döntőbizottság döntését

Öt konzorcium pályázott az Érd területén kiépítendő szennyvízcsatorna-hálózatra vonatkozó közbeszerzési eljárásban. A Diósd és Tárnok területére vonatkozó eljárásban a beadási határidőt két héttel meghosszabbították.

Az Érd és Térsége Szennyvízelvezetési Program keretében a szennyvíztisztító bővítése és rekonstrukciója elindult. A települési szennyvízcsatorna-hálózatok kivitelezése tárgyában két közbeszerzési eljárás zajlik. Az egyik eljárás keretében az Érd-Kelet és Érd-Nyugat területekre, míg a másik eljárás keretében Diósd és Tárnok települések területére fogalmazták meg a kiírást.

Csütörtökön, 2011. április 28-án „borítékot bontottak” az érdi szennyvízcsatorna-hálózat kivitelezésére kiírt közbeszerzési eljárás keretében. A megadott határidőig 5 konzorcium ajánlata érkezett be. A következő hetekben a beérkezett ajánla-

tok értékelése zajlik. A tervezett eredményhirdetés dátuma: 2011. június 1.

Az ajánlatok beérkezését követően az egyik pályázó (a Strabag-MML Kft.) jogorvoslati kérelemmel fordult a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz (KDB). Álláspontunk szerint a kérelem teljesen megalapozatlan, reményeink szerint a KDB el fogja utasítani. A KDB ellenkező döntéséig a pályázatok értékelése folytatódik.

A diódsi és tárnoki szennyvízcsatorna-hálózat kivitelezésére kiírt közbeszerzési eljárás beadási határidejét az eredeti határidőhöz képest 17 nappal meghosszabbította a pályázat kiírója. A borítékbontás tervezett időpontja ezen eljárás keretében így május 19-án, csütörtökön lesz. Ennek oka, hogy egy potenciális pályázó a közbeszerzési törvény rendelkezéseit igénybe véve előzetes vitarendezési eljárást kezdeményezett.

Az Érd és Térsége Szennyvízelvezetési Program a legnagyobb értékű hazai szennyvízelvezetési projekt, amelyet a KEOP keretében ebben a programozási időszakban elindítottak. A projekt összértéke 31,4 milliárd forint. A projekt három települést érint: Érd, Diósd és Tárnok közel 100%-os csatornázottsága valósulhat meg. Emellett bővítik a három település szennyvizét befogadó érdi regionális szennyvíztisztítót, közel 140 000 lakos egyenérték-biológiai kapacitására. Az újonnan megépülő gyűjtőhálózat összesen 442 km hosszú, 86 köztéri átemelet építenek vagy újítanak fel. Felújításra kerül továbbá a meglévő gyűjtőhálózat összesen 9,4 km hosszú szakaszon. Összesen 28 976 új háztartás kerül bekötésre.

Érd, 2011. május 3.

Kovács Péter Barna projektvezető

Bíró András